

Aleksander Kuszpit

*„Żołnierze wyklęci –
dzielni, waleczni, nieugięci”*

Aleksander Kuszpit – urodzony w lutym 1917 r. w miejscowości Wołożyn, jako pierwsze dziecko z małżeństwa Juliana i Michaliny.

**Aleksander Kuszpit,
1938 r.**

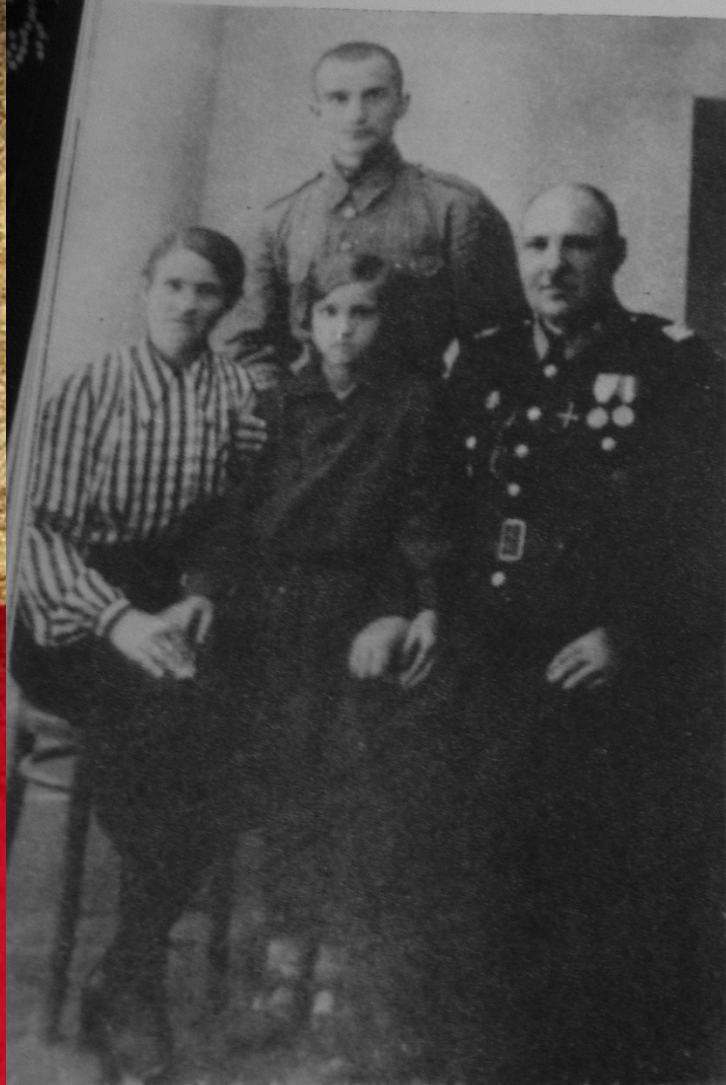
**Aleksander Kuszpit wywodził się z
bardzo patriotycznej rodziny.**

Od lewej: Michalina z rodziny Grzywaczewskich, Marta Salabura – córka Michaliny i Juliana, Aleksander – syn Michaliny i Juliana oraz pierwszy z prawej – Julian Kuszpit, 1932 r. To właśnie tą fotografię miał w obozie w Ostaszkowie.

Ogromnym autorytetem był dla niego ojciec – Julian Kuszpit, który:

- ➡ Walczył o ojczyznę już w okresie zaborów;
- ➡ Brał czynny udział w Obronie Lwowa, w latach 1918 – 1919 r., za co otrzymał dyplom uznania z podpisem samego Józefa Piłsudskiego;
- ➡ Zginął w Katyniu, mimo, iż miał szansę ucieczki, nie chciał splamić swego honoru (13 kwietnia 1940 r.).

266. St. post. PP Franciszek Zadroga (drugi z lewej) podczas tresury psów policyjnych

268. Przed drzwiami),
bach

267. St. post. PP Julian Kuszpit z rodziną

**Zdjęcie rodziny Kuszpitów
zamieszczone w książce – *Mord w
Katyniu, Kozielsk, Starobielsk,
Ostaszków.***

**Informacje o rodzinie Juliana Kuszpita
znaleźć można również w książce pt. „Mord
w Katyniu, Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk.
Lista ofiar”, autorstwa Jędrzeja
Tucholskiego, na stronach 315 oraz 323.**

**Julian Kuszpit,
1938 r.**

Losy przedwojenne:

Aleksander Kuszpit jeszcze przed wojną ukończył z wyróżnieniem szkołę podstawową, gimnazjum oraz liceum, a w 1937 r. zdał maturę.

**Aleksander Kuszpit
jako dziecko wraz z
rodzicami, 1919 r.**

**Od kiedy był mały chłopcem, marzył by
pójść do wojska i tak też uczynił.**

Żołnierze, źródło: Internet.

SZCZEBLE KARIERY WOJSKOWEJ:

- ▣ 04.11.1937 r. – 27.08.1938 r. 6 Pułk Strzelców Konnych, starszy strzelec;
- ▣ 28.08.1938 r. – 01.10.1939 r. Szwadron Kawalerii KOP (Korpus Ochrony Pogranicza) „Bystrzyca”;
- ▣ 18.03.1938 r. – awans na kaprała;
- ▣ 01.09. 1939 r. – jako wyższy kapral otrzymuje żołd.

1.

2.

1. Korpus Ochrony Pogranicza, źródło: Internet.
2. 6 Pułk Strzelców Konnych, źródło: Internet.

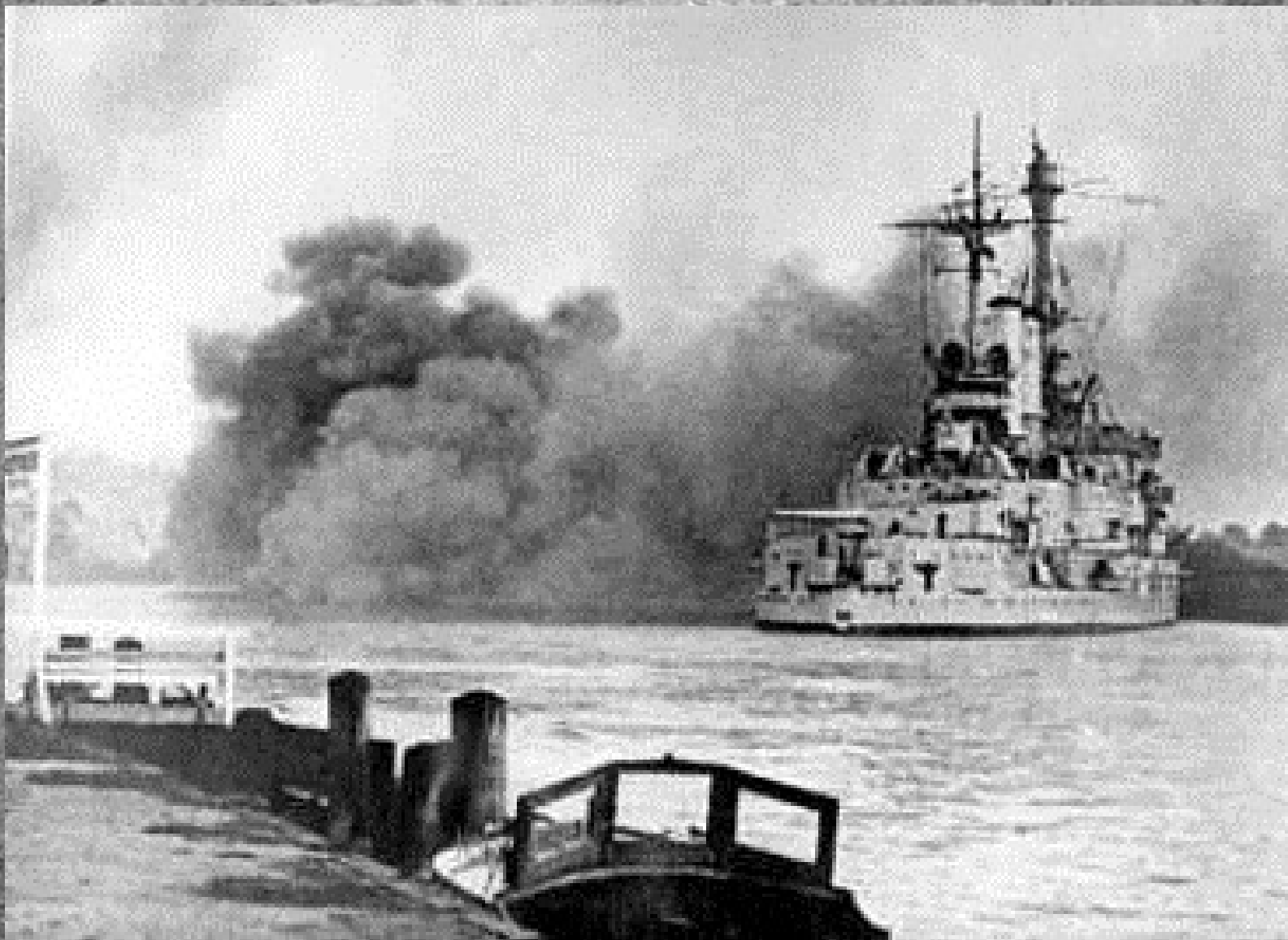
Strzelcy konni, źródło: Internet.

ŁOSY WOJENNE:

Syn Juliana Kuszpita, Aleksander, chciał walczyć w kampanii wrześniowej, jednak paradoksalnie po ataku ZSRR na Polskę 17 września 1939 r., to nie było takie proste.

Agresja niemiecka i radziecka na Polskę we wrześniu 1939 r.

**Bitwa o Westerplatte,
1-7 września 1939 r.**

**Granica Polski z
Wolnym Miastem
Gdańskiem. Żołnierze
niemieccy niszczą
szlaban graniczny i
godło Polski.
1.09.1939r.**

Niszczenie przez
żołnierzy Wehrmachtu
godła
Rzeczypospolitej na
budynku Komisariatu
Rządu w Gdyni,
wrzesień 1939 r.

Abfender: Adam Sekowski
Tomaszów Lub. ul. Zamkowa 18
Ordnort, auch Zustell- oder Leitpostamt
Generale Gubernation
Straße, Hausnummer, Gebäudeteil, Stadtteil od. Postschliessfachnummer

Deutschland

Postkarte

Zum
Aufkleben
der
Freimarke

Kazakoman C.C.P.
Akmoynovskaya ul.
om. Akkomyr, kv. Mebrenko

Kyuumum Tlepeca

Rosja Sovetskaja

Straße, Hausnummer, Gebäudeteil, Stadtteil oder Postschliessfachnummer

C.C.C.P. 154

12.33

2627

Tomaróv, 14. III. 1947.

Majdrozoza Siostryzko!

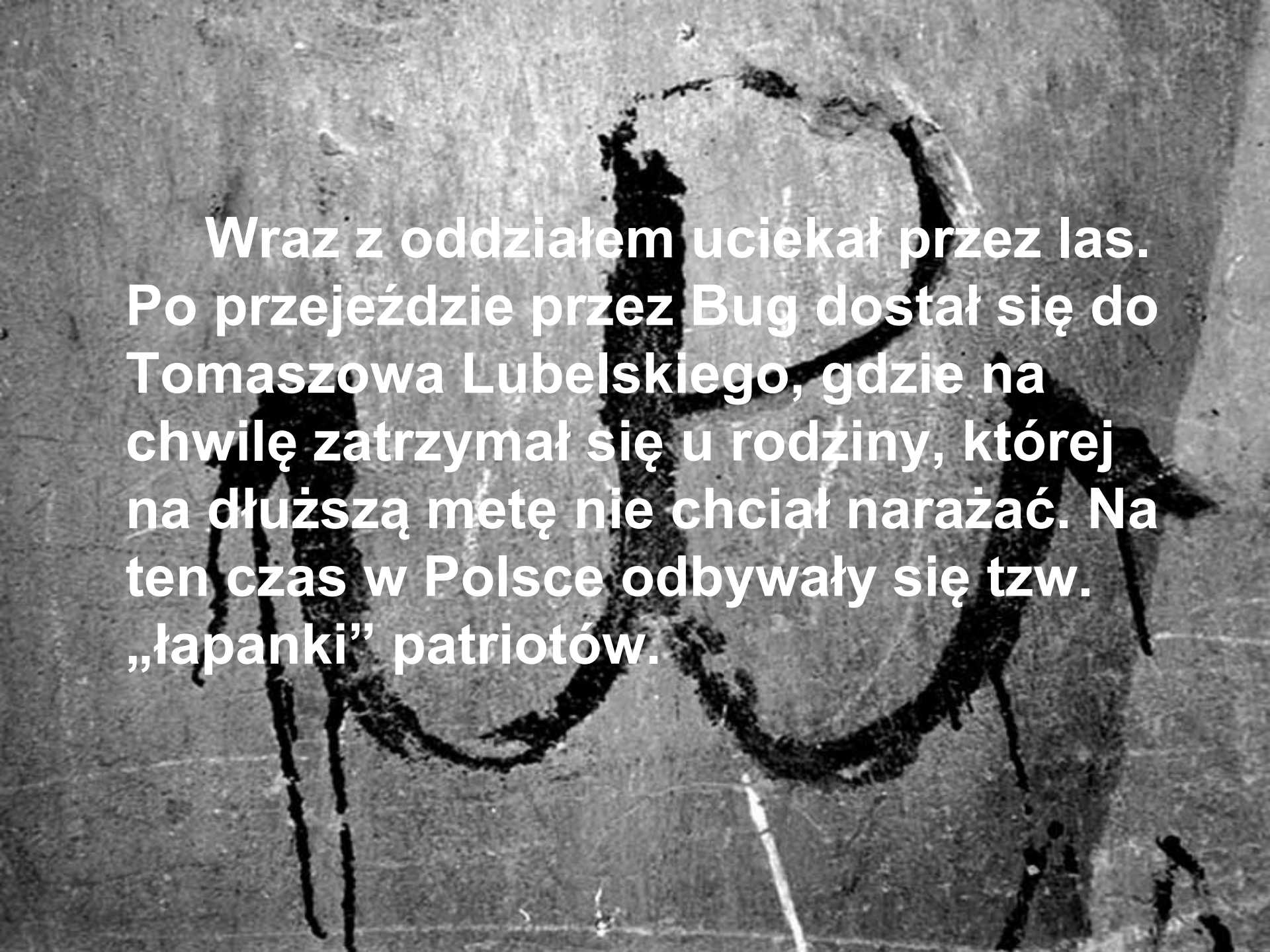
Dziękuję za powstówkę - niecierpiem się nią bardzo.
Spieszę Ci odpowiedzieć z wdzięcznością. Zmartwiłem się
powstówką Mateoski, z której dowiedziałem się, że jesteś
chora z kaszlem. Biedne moje kochane Malinsho -
życzę Ci szybkiego powrotu do zdrowia.

Proszę mi zaraz odpisać o przebiegu i stanie swego
zdrowia. Pamiętaj jak tylko możesz, nie daj Mateosce
rozpaczać! Całuję Cię bardzo serdecznie -

brat Olex

List Aleksandra Kuszpita do siostry – Marty Salabura.

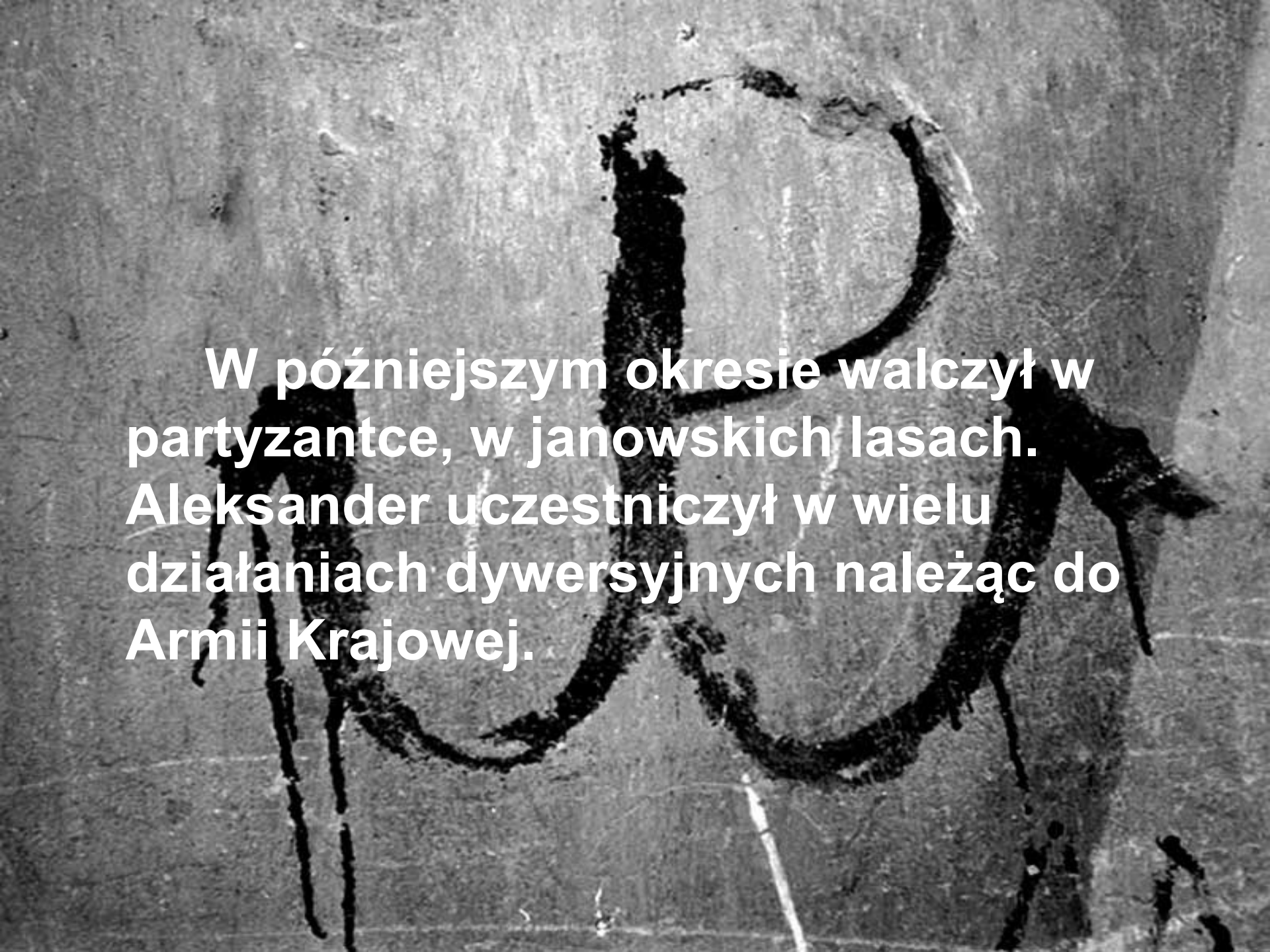
Żółkiewska Kompania Ułanów, w Bystrzycy nad Słuczem, otrzymała rozkaz – „rozejść się”. Aleksander nie mógł się z tym pogodzić, chciał do końca walczyć o ojczyznę, która zarówno od zachodu, jak i wschodu została zaatakowana, mimo zawartych paktów o nieagresji z sąsiadami.

Wraz z oddziałem uciekał przez las.
Po przejeździe przez Bug dostał się do
Tomaszowa Lubelskiego, gdzie na
chwilę zatrzymał się u rodziny, której
na dłuższą metę nie chciał narażać. Na
ten czas w Polsce odbywały się tzw.
„łapanki” patriotów.

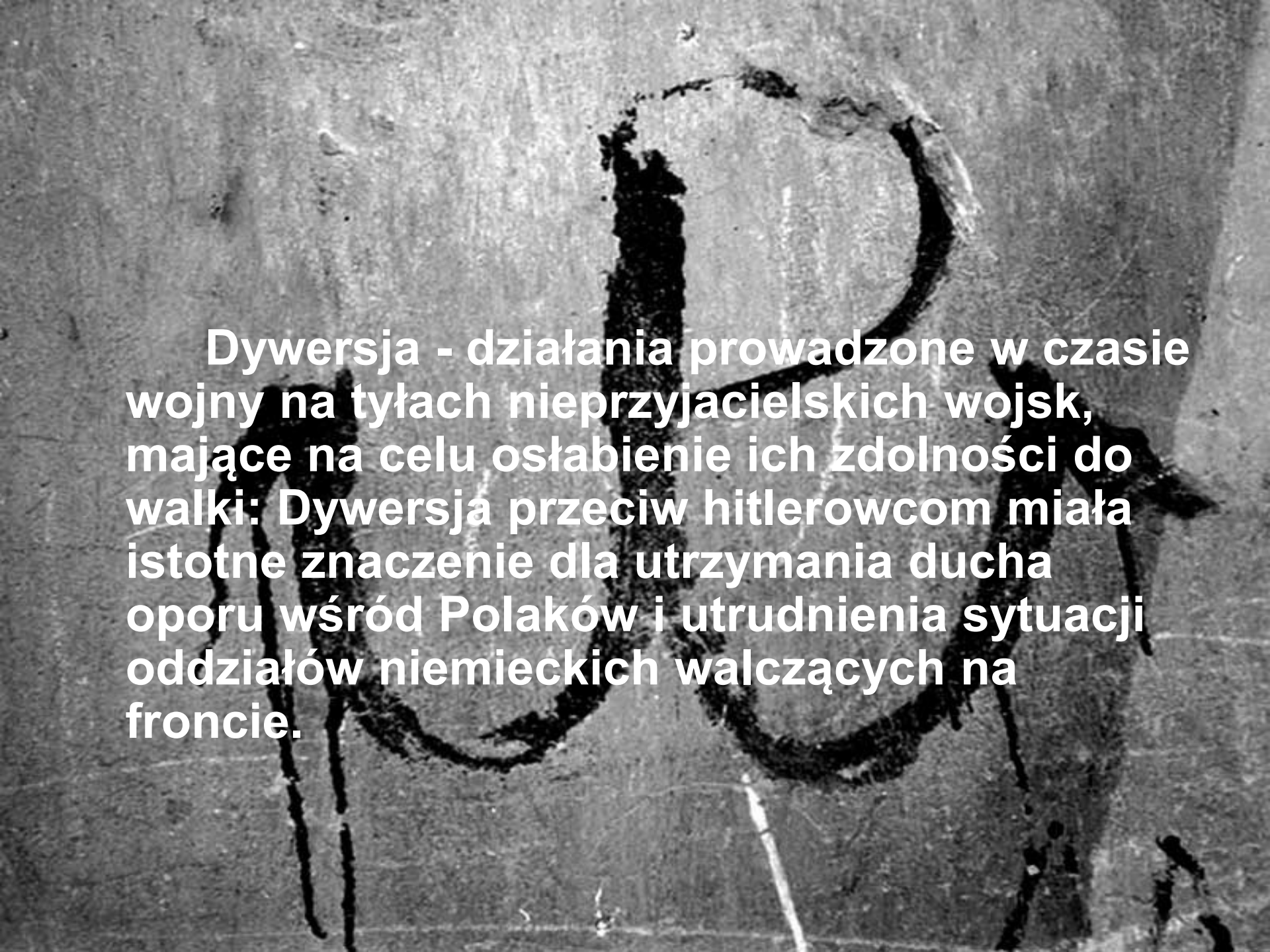
**Położenie Tomaszowa
Lubelskiego,
źródło: Internet.**

W późniejszym okresie walczył w partyzantce, w janowskich lasach. Aleksander uczestniczył w wielu działaniach dywersyjnych należąc do Armii Krajowej.

**Położenie lasów
janowskich,
opracowanie
własne na
podstawie
Internetu.**

Dywersonja - działania prowadzone w czasie wojny na tyłach nieprzyjacielskich wojsk, mające na celu osłabienie ich zdolności do walki: Dywersja przeciw hitlerowcom miała istotne znaczenie dla utrzymania ducha oporu wśród Polaków i utrudnienia sytuacji oddziałów niemieckich walczących na froncie.

**Pan Aleksander do końca nie mógł
pogodzić się z niewolą radziecką.**

LOSY POWOJENNE:

Po wojnie starał się „nie afiszować” ze swoją patriotyczną przeszłością, gdyż wiązało się to z represjami ze strony nowych, władz komunistycznych.

**Z Tomaszowa Lubelskiego przeniósł się
do Wrocławia.**

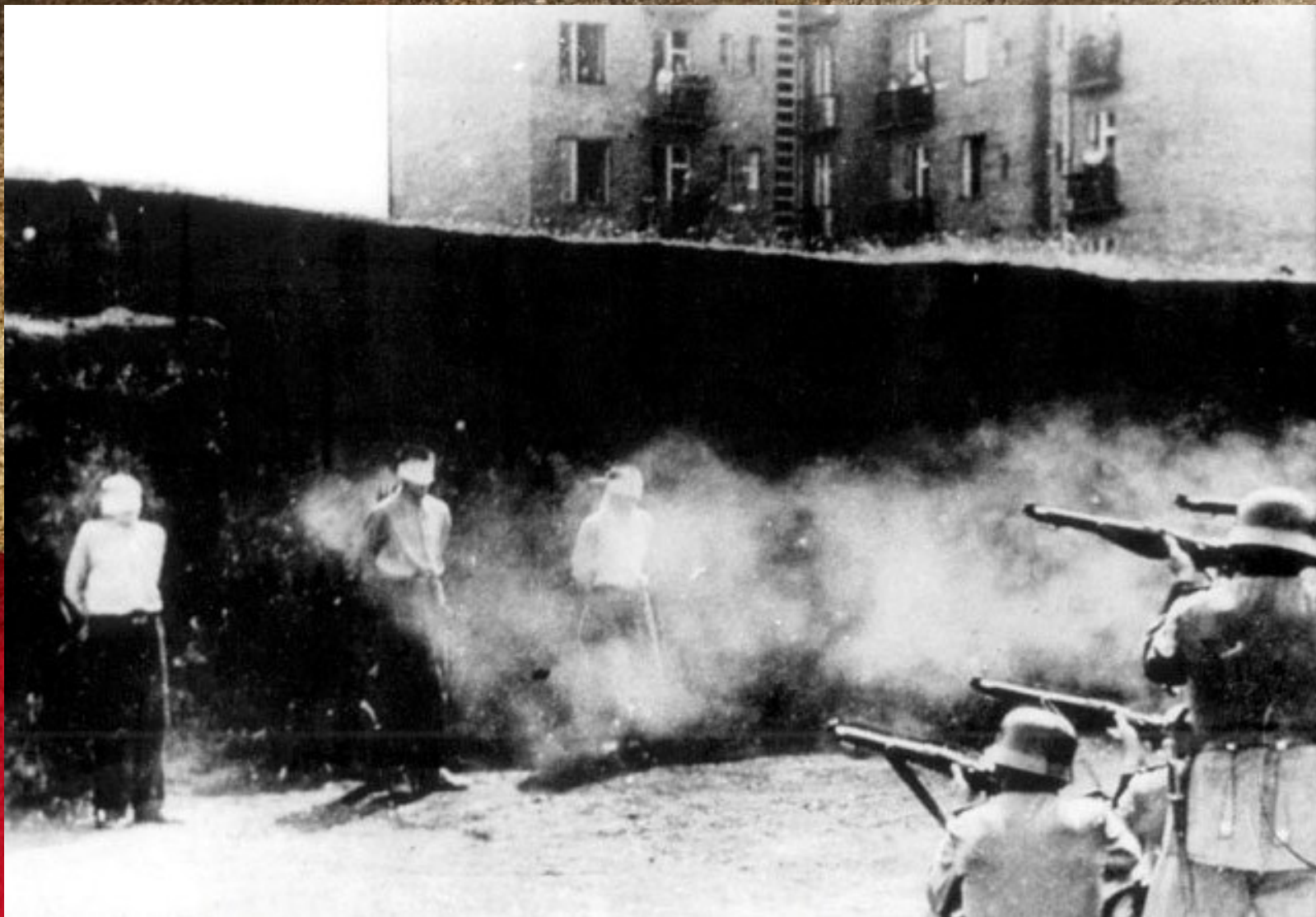

Położenie
Wrocławia,
źródło: Internet.

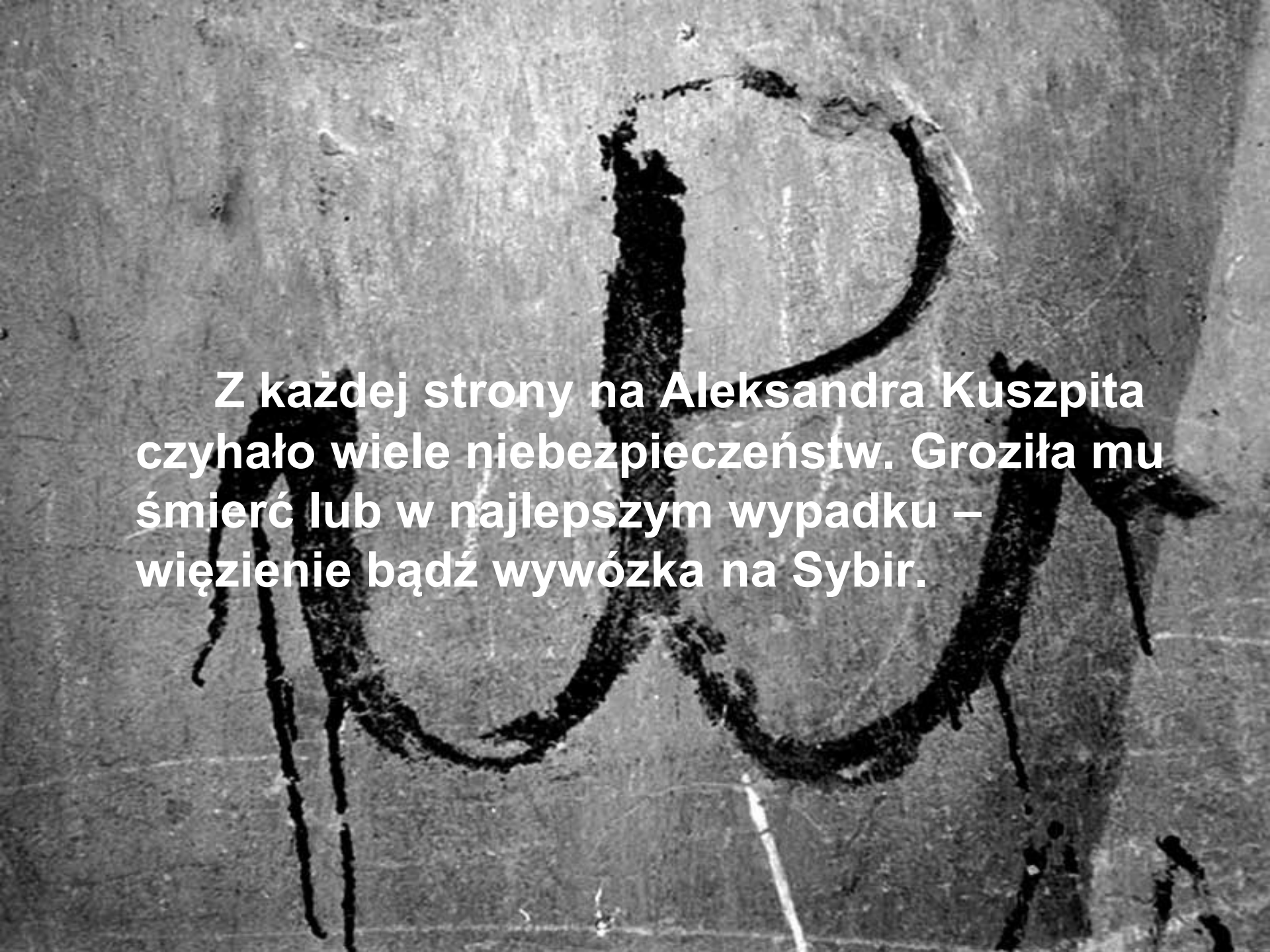
W okresie tym bardzo częstym zjawiskiem była likwidacja polskiego podziemia niepodległościowego z czasów II wojny światowej.

W latach 1944-1946 nastąpiły liczne represje polityczne. Szacunkowa liczba osób aresztowanych, internowanych bądź deportowanych, z ziem wschodnich II RP (wcielonych do ZSRR), wynosi ok. 40-50 tysięcy.

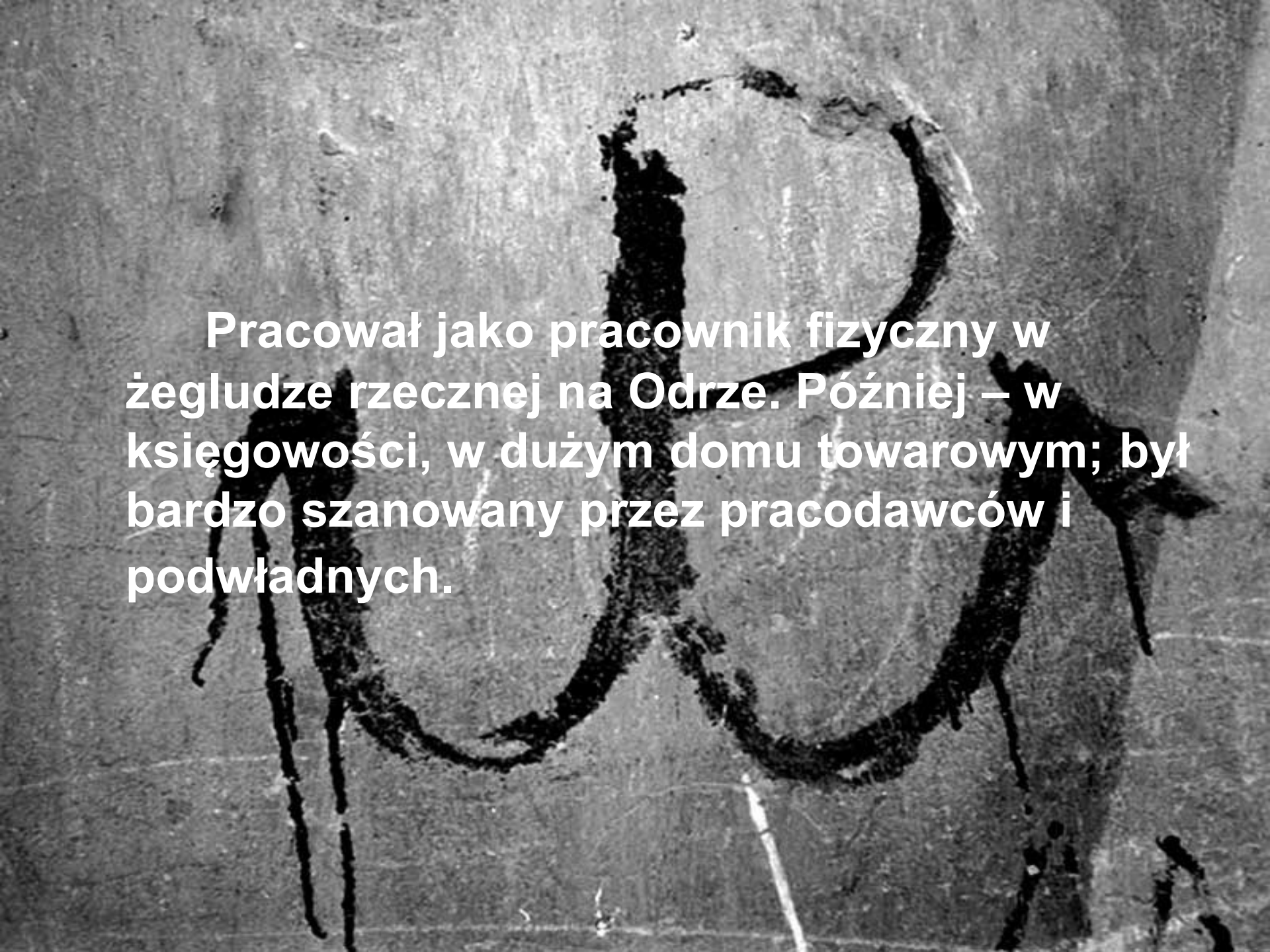

**Wykonywanie wyroku na
działaczach podziemia, źródło:
Internet.**

**Z każdej strony na Aleksandra Kuszpita
czyhało wiele niebezpieczeństw. Groziła mu
śmierć lub w najlepszym wypadku –
więzienie bądź wywózka na Sybir.**

Wielu dawnych przyjaciół zostało zamordowanych przez funkcjonariuszy nowych władz. Mężczyzna „czekał na nowy ustrój”, nie mógł pogodzić się z obecną - ówczesną mu - rzeczywistością.

Pracował jako pracownik fizyczny w żegludze rzecznej na Odrze. Później – w księgowości, w dużym domu towarowym; był bardzo szanowany przez pracodawców i podwładnych.

Należy zaznaczyć, że do końca życia działał w harcerstwie, wpajał młodym ludzi swoje patriotyczne przekonania, krzewiąc w nich prawdziwą iskierkę polskości. Wierny swoim zasadom do końca życia nie palił oraz nie pił.

Harcerstwo polskie, źródło:
Internet.

**Aleksander Kuszpit, ojciec dwójki dzieci –
córkę Elżbiety i syna Andrzeja, zmarł w 1992
roku.**

Po kilkudziesięciu latach doczekał momentu, kiedy państwo polskie stało się w pełni niepodległe – przecież o to walczył przez wiele lat.

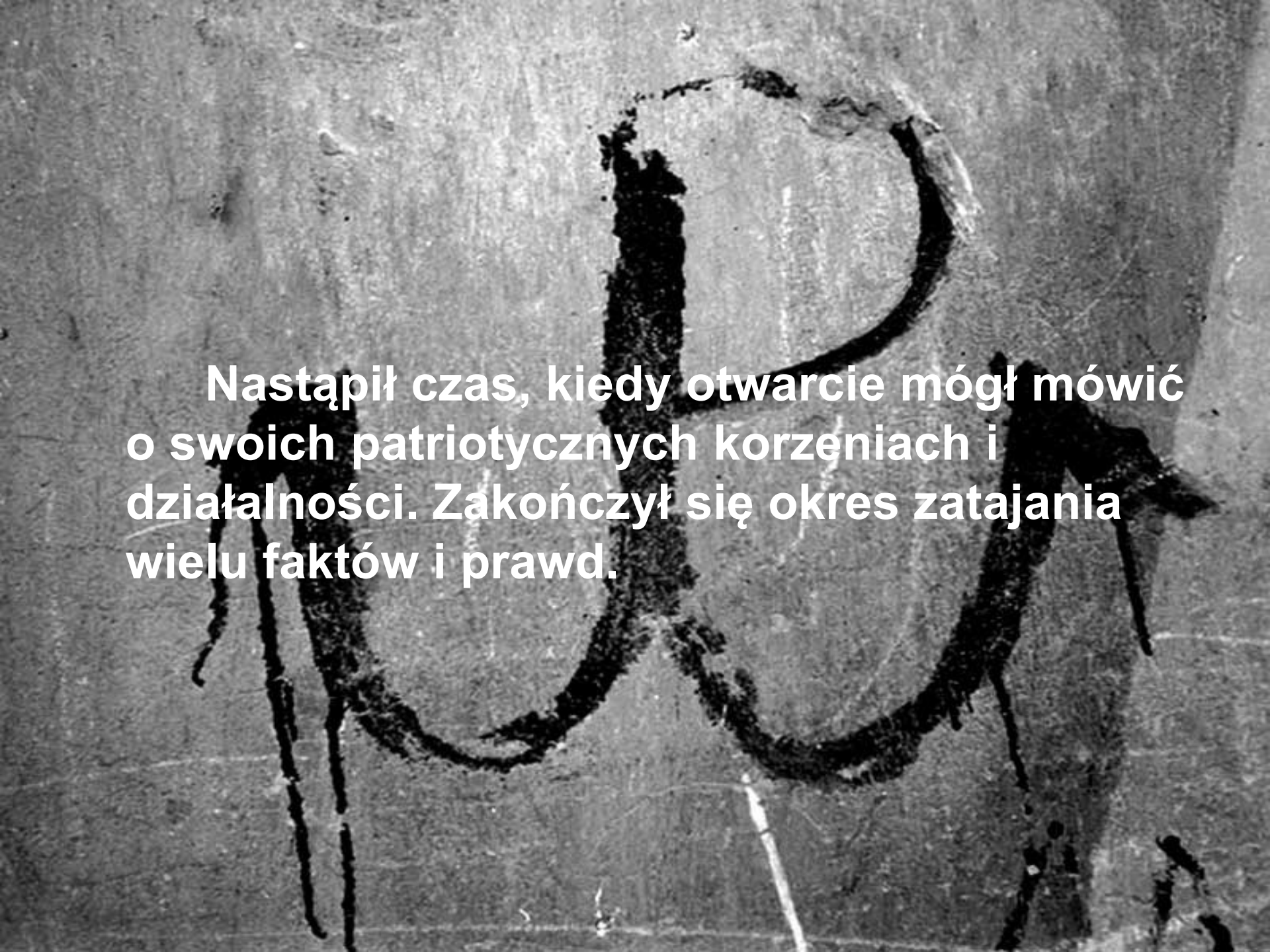
Solidarność,
źródło: Internet.

**Zburzenie Muru
Berlińskiego 1989 r.,
źródło: Internet.**

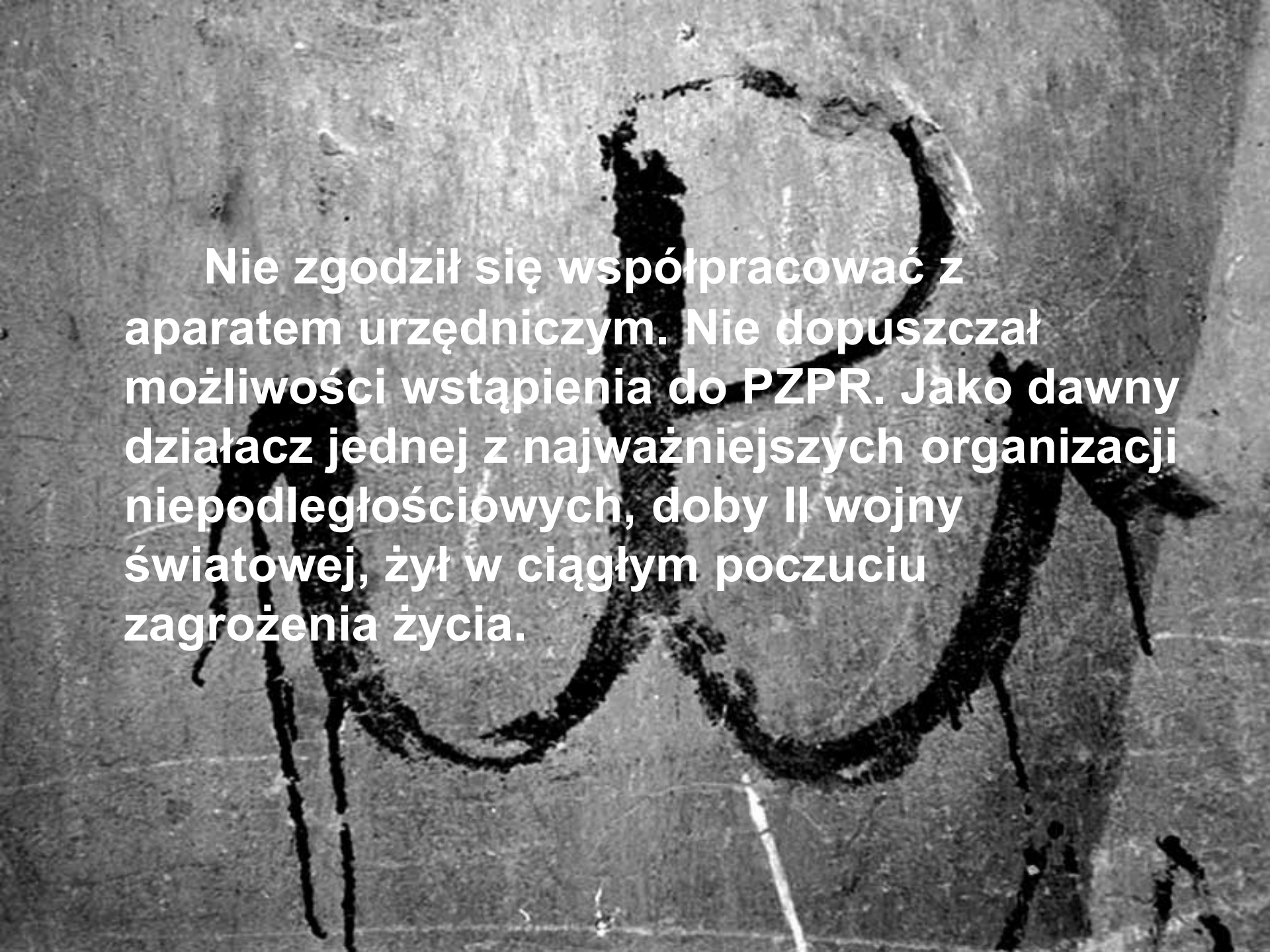
**Obrady Okrągłego Stołu,
1989 r., źródło: Internet.**

Nastąpił czas, kiedy otwarcie mógł mówić o swoich patriotycznych korzeniach i działalności. Zakończył się okres zatajania wielu faktów i prawd.

Aleksander Kuszpit – „żołnierz wyklęty”

Aleksander Kuszpit to niewątpliwie jednostka nieprzeciętna. Chciał walczyć czynnie w kampanii wrześniowej, jednak nie było mu to dane. W okresie II wojny światowej należał do Armii Krajowej w oddziałach dywersyjnych. Po wojnie nie poddał się reżimowi nowych władz komunistycznych, potępiał wszelkie próby sowietyzacji ojczyzny.

Nie zgodził się współpracować z aparatem urzędniczym. Nie dopuszczał możliwości wstąpienia do PZPR. Jako dawny działacz jednej z najważniejszych organizacji niepodległościowych, doby II wojny światowej, żył w ciągłym poczuciu zagrożenia życia.

Okazał się wierny swoim przekonaniom do końca swoich dni, a dawne wspomnienia, historie pozostały w jego sercu, krzewione w kręgu najbliższej rodziny.

Żołnierze wyklęci, źródło: Internet.

Powyższe informacje udało nam się uzyskać dzięki uprzejmości siostry Pana Aleksandra Kuszpity - Marty Salabura, osoby ciepłej miłej i pomocnej.

Cała rodzina, wychowana w duchu patriotycznym, poświęciła się walce w obronie Polski.

Marta Salabura.

Spis zdjęć, dokumentów i map

1. Aleksander Kuszpit, 1938 r.
2. Od lewej: Michalina z rodziny Grzywaczewskich, Marta Salabura – córka Michaliny i Juliana, Aleksander – syn Michaliny i Juliana oraz pierwszy z prawej – Julian Kuszpit, 1932 r. To właśnie tą fotografię miał w obozie w Ostaszkowie.
3. Zdjęcie rodziny Kuszpitów zamieszczone w książce.
4. Julian Kuszpit, 1938 r.
5. Aleksander Kuszpit jako dziecko wraz z rodzicami, 1919 r.
6. Żołnierze
7. Korpus Ochrony Pogranicza,
8. 6 Pułk Strzelców Konnych
9. Strzelcy konni,
10. Agresja niemiecka i radziecka na Polskę we wrześniu 1939 r.,
11. Schleswig Holstein, Gdańsk 13.09.1939 r.
12. Granica Polski z Wolnym Miastem Gdańskiem. Żołnierze niemieccy niszczą szlaban graniczny i godło Polski. 1.09.1939 r.
13. Niszczenie przez żołnierzy Wehrmachtu godła Rzeczypospolitej na budynku Komisariatu Rządu w Gdyni, wrzesień 1939 r.
14. List Aleksandra Kuszpita do siostry – Marty Salabura,
15. Położenie Tomaszowa Lubelskiego,
16. Położenie Lasów Janowskich,
17. Wykonywanie wyroku na działaczach podziemia,
18. Harcerstwo polskie,
19. Solidarność,
20. Zburzenie Muru Berlińskiego 1989 r.,
21. Obrady Okrągłego Stołu, 1989 r.,
22. Żołnierze wyklęci,
23. Marta Salabura.